

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Bon 9-N!

■ Fa pocs mesos encara sentíem a dir a alguns tertulians –i al ministre de l'Interior– que parlar d'independència portava a l'enfrontament. Per a ells la pau equival que els altres sempre callin, però sembla que finalment s'han adonat que els que ells pensaven morts tan sols estaven adormits, i ara s'han despertat.

Evidentment, a les tertúlies dels mitjans de comunicació hi ha representants de tots els colors, i ara sento sovint els que consideren que els independentistes només són un 30-35% i es lamenten que aquests pocs puguin empènyer tot un país cap a la independència. Segons es dedueix, per tant, el 65-70% restant deuen ser d'una part els del no / sí-no, i de l'altra els que ni fu ni fa, i no van a votar.

Dels de la primera opció no en sentim cap proposta de futur, i tampoc podem esperar que els que es queden a casa ens en facin cap. Però tot i així es lamenten, suposo perquè, per diverses raons, els reca deixar de pertànyer a Espanya. Si després de veure com s'ha impugnat la llei catalana contra la pobresa energètica encara hi ha gent que no ho veu clar...

I és que la necessitat esgota la paciència, i els catalans l'hem acabat. I ens hem despertat tal com ja fa més de 100 anys demanava Josep Maria Folch i Torres a *Lo Conceller* (13 de març del 1898): "No hi ha dubte que, quan els catalans es despertin d'aquest ensopiment que els aclapara, tindrem molt de guanyat i el catalanisme haurà donat un gran pas envers la restauració de la independència de la nació catalana."

Ens hem despertat i diem: bon dia i bon 9-N!

JAUME BOT RIERA
Vilassar de Dalt (Maresme)

De què presumeixes, Mariano?

■ Després de l'examen amb bona nota dels comptes de la banca catalana i espanyola, tenim un Rajoy eufòric com si aquest govern hagués estat el més semblant al del canceller Adenauer, pare del "miracle alemany". De què presumeix, Mariano? D'on han sortit els 61.400 milions d'euros regalats als banquers per salvar les seves espoliades entitats bancàries? La procedència és patètica: han sor-

Campi qui pugui

Aquesta setmana els mitjans de comunicació ens han informat de la detenció de cinquanta persones presumptament corruptes, però a ningú li ha estranyat en els temps que estem. Molts estan començant a pensar que hem de passar de la política, ja que pel que sembla això no té solució. Això segurament seria terrible. No podem oblidar que la política ha d'estar a les nostres mans, ja que nosaltres amb el vot cedim la nostra sobirania i no podem deixar que aquesta forma de governar que dia a dia apareix amb grans mostres de corrupció continuï endavant; si no ho fem, altres prendran les decisions per nosaltres. No es tracta, doncs, de buscar vots, sinó de trobar persones. Els polítics són presa dels publicistes que prometen vots amb els seus arts de màrqueting, vots que es compren al mercat dels departaments de comunicació.

La política, no obstant això, hauria de ser un instrument per conquistar metes. Per això un dia els ciutadans, aixafades les esquenes pel pes de les seves classes dirigents, deixaran de mirar bocabadats els focs artificials mentre els pispren la cartera i explotaran com milions de petites bombes atòmiques i exigiran una nova política, una política que no busqui el vot, sinó que trobi el ciutadà; una política participativa, no de dalt a baix o de baix a dalt, sinó expandida als quatre punts cardinals, una política cristal·lina, versàtil, en què predomini el tu a tu sobre el tu a vosaltres.

Valors com la participació, horitzontalitat, transparència, apoderament de la ciutadania, no són una moda, són una necessitat per a la política.

JOSEP MEGIAS VERGES. Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

tit del poble, de les contínues retallades, d'unes pensions congelades fa anys, d'uns impostos abusius i sense fre –només l'electricitat s'ha apujat un 40% en cinc anys–. Per què països com Grècia i Itàlia han suspès la prova? Doncs perquè els seus governs no van tenir la poca vergonya de carregar els neulers al poble. Sí, tenim la UE molt contenta, saben que anirem pagant el deute, un deute que manté l'atur per sobre del 20%. Un deute que crea cada vegada més pobres, més mainada que passa gana, més salaris baixos i precaris, milers de joves fugint a l'estranger. Un país prerrevolucionari que no esclata gràcies a la immensa tasca dels menjadors socials i bancs d'aliments. Per tot això, de què cony presumeixes, inepte Rajoy?

MATEU FRIGOLER TEIXIDOR
Canet d'Adri (Gironès)

L'ocupació en positiu

■ Crec que, acostumat a les males dades, és bo i convenient que quan n'hi ha alguna de bona la comentem i ens n'alegrem. Les dades de l'EPA del tercer trimestre van ratificar la recuperació del mercat

de treball, que va arrencar en els precedents. Ha estat un èxit realment històric en la lluita contra l'atur amb la major caiguda de la sèrie, 195.000 aturats menys, i la primera vegada que la taxa baixa del 24% des del 2011, per situar-se en el 23,67%. Però a més es va sumar el major increment de l'ocupació des del tercer trimestre del 2007, amb 151.000 nous llocs de treball. Estem davant d'una dinàmica consolidada producte d'unes reformes que han disposat el marc propici per treure profit del creixement econòmic.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

Agraïment a l'hospital Trueta de Girona

■ El dimarts 28 d'octubre va morir la meua mare, Joaquina, després de patir un càncer contra el qual ha lluitat amb totes les seves forces els darrers nou mesos. Les últimes dues setmanes les ha passat a la vuitena planta de l'Hospital Doctor Josep Trueta de Girona, atesa per tot l'equip que l'ha cuidat perquè la meua mare passés de la millor manera possible els seus darrers dies. És per això que voldria fer un agraïment públic a la

professionalitat, la sensibilitat, la tendresa, la dignitat i el respecte amb què l'han tractada. Doctora Garcia Velasco, doctor Mas, Dani, Asun, Maria Luisa, Maria Jesús, Helena i tot el personal que ha cuidat la meua mare aquests mesos i especialment les dues darreres setmanes: gràcies!

CESC GUDAYOL
Girona

Les nostres tradicions

■ La tradició que hem rebut dels avantpassats ens porta a reviu, aquests dies de tardor, la commemoració dels difunts, en recordança dels nostres éssers estimats.

Una de les tradicions més estimades és la visita al cementiri a portar flors i, els catòlics, oferir la nostra pregària amb l'esperança que ja tenen la pau definitiva i que ens retrobarem en l'eternitat. També en la part lúdica existeix la gastronomia: panellets, castanyes, moniatos, que reuneixen la família a la sobretaula o també en les tertúlies d'amics.

És un contrasentit celebrar amb tant entusiasme aquest costum importat de l'estranger, el Halloween, que és una explosió de terror, pànic, fins de burla dels nostres difunts. Seria una llàstima que els nostres infants guardessin només el record d'aquest costum terrorífic, perquè els causa un impacte brutal.

MARIA TERESA JOSA
Terrassa (Vallès Occidental)

La gran dignitat de Jordi Savall

■ Estic impressionada. Tot i que ja m'ho esperava, Jordi Savall ha renunciat al Premio Nacional que li han concedit perquè el govern de Madrid no respecta la cultura. No ho ha dit amb aquestes paraules, però el sentit és el mateix. Quina gran lliçió de dignitat que ha donat a tot Espanya! Des d'aquí el vull felicitar per aquest gest que l'honora. Prenem-lo com a exemple. El dia 10 espero poder felicitar també tots els catalans i no catalans que amb un gran i digne gest de democràcia haurem anat a votar el dia 9 de novembre. El dia 9 ha de ser la gran festa de la democràcia i de la llibertat. No ens adormim, que gairebé tot està per fer i tot és possible.

FINA MANENT SEGIMON
Premià de Dalt (Maresme)